

МЕТОДИКА ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ ВЕНЧУРНИХ СТРУКТУР

<http://doi.org/>

© Терлецька В. О., 2022

Запропоновано оцінювати розвиток венчурних структур шляхом формування інтегральної оцінки, використовуючи систему показників ефективності функціонування венчурної структури та показників стану і динаміки функціонування венчурної структури. Представлена система показників відповідає загальним системоутворюючим вимогам до формування розвитку венчурних структур, кожний напрям передбачає формування відповідної системи показників, що в результаті дозволить оцінити розвиток венчурної структури. Формування інтегральної оцінки узгодженості розвитку венчурних структур сприятиме отриманню адекватної оцінки збалансованості розвитку.

Ключові слова: венчурний бізнес, узгодженість розвитку, моделювання розвитку, інноваційні проєкти.

Постановка проблеми

Огляд наукових джерел [1–20], які розкривають підходи до оцінювання розвитку венчурних структур (на прикладі венчурних фондів), дає змогу стверджувати, що проблема оцінювання розвитку як підприємств, так і венчурних структур вимагає подальшого опрацювання, а наявні розробки містять узагальнений та рекомендаційний характер, оскільки пояснюють лише окремі аспекти та компоненти розвитку. Зважаючи на значну роль та вагоме значення «розвитку» та з урахуванням відсутності нормативно усталеної системи показників оцінювання розвитку венчурних структур, доцільно сформувати узгоджену систему показників оцінювання розвитку, спираючись на результати дослідження вітчизняних і зарубіжних вчених.

Актуальність дослідження

Загострення конкурентної боротьби на ринку, нестабільність економічних процесів сприяють посиленню невизначеності бізнес-середовища функціонування венчурних структур та зумовлюють зміни економічних умов. В таких умовах венчурним структурам потрібно адаптуватися до динамічного середовища і продовжувати свій розвиток. Важливого значення при цьому набуває використання сучасних інструментів ідентифікування, аналізування та оцінювання розвитку венчурних структур та розроблення методологічних положень з аналізування діяльності венчурних структур.

Формулювання мети та завдань статті

Метою статті є побудова цілісної системи показників оцінювання розвитку венчурних структур на основі основних елементів розвитку венчурних структур, що сприятиме отриманню адекватної оцінки збалансованості розвитку венчурних структур.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Огляд наукових публікацій та досліджень свідчить, що питаннями оцінювання розвитку венчурних структур займалися низка вітчизняних та зарубіжних науковців, серед яких: Замлинський В. А. [1], Фещур Р. В. [2], Федорович П. П. [3], Бурмака М. М. [4], Бурмака Т. В. [4], Шатирко Д. В. [5], Лапицька Л. М. [6], Дюгованець О. М. [7], Іларіонова Н. М. [8], Пилипенко Б. І. [9], Li J. [10], Colombo M. G. [11], Cumming D. J. [11], Vismara S. [11], Поляк М. М. [12], Еремченко О. А. [13], Форнштейн Н. М. [14], Ястремська О. М. [15], Усатенко О. В. [19], Микула Г. В. [20] та інші.

Виклад основного матеріалу

Розвиток венчурної структури передбачає сукупність процесів зміни структурного, кількісного та якісного характеру системи під впливом факторів внутрішнього та зовнішнього середовища для досягнення мети і цілей, результатом якого є перехід від одного життєвого циклу до іншого, то його показниками, в першу чергу, враховуючи опрацювання наукової літератури [1–7], є показники ефективності діяльності, а також показники стану і динаміки функціонування.

Щодо показників стану і динаміки функціонування, то варто зазначити, що це система показників, серед яких – показники потенціалу венчурної структури, показники ліквідності, показники ділової активності, показники фінансової стійкості, показники майнового стану тощо.

Для інвестора важливими показниками є, перш за все, показники ефективності його діяльності, що є проявом розвитку венчурної структури, для інших зацікавлених сторін (для прикладу, потенційних партнерів) крім показників ефективності діяльності венчурної структури будуть важливі показники стану і динаміки функціонування венчурної структури, оскільки це система різнобічних показників за допомогою яких оцінюють ліквідність венчурної структури, фінансову стійкість, ділову активність тощо.

Показники рентабельності характеризують рівень результативності венчурних структур - ступінь досягнення певних цілей. Результативність оцінює ступінь досягнення поставлених цілей або реалізації стратегії, в той час ефективність передбачає досягнення поставлених цілей з мінімально можливими витратами.

Враховуючи напрацювання авторів [1–20] у напрямку оцінювання розвитку підприємств, варто зазначити, що розвиток венчурних структур можна оцінювати показниками ефективності та показниками стану та динаміки функціонування. Кожний напрям передбачає формування відповідної системи показників, що в результаті дозволить здійснювати оцінювання розвитку венчурних структур шляхом інтегральної оцінки.

Інтегральний індикатор узгодженості розвитку венчурних структур охоплює дві складові, що описують розвиток венчурної структури і зниження будь якої складової, зокрема її скалярного значення, сповільнює розвиток венчурної структури. Узагальнюючою при цьому є інтегральна оцінка узгодженості розвитку венчурних структур, що сприятиме отриманню адекватної оцінки збалансованості розвитку.

Оскільки розвиток венчурних структур передбачає сукупність процесів зміни структурного, якісного та кількісного характеру системи під впливом факторів внутрішнього і зовнішнього середовища для досягнення мети і цілей, результатом якого є перехід від одного життєвого циклу до іншого, то розвиток базується на двох складових зміні параметрів венчурної структури: ефективності функціонування венчурної структури (ЕФ) та показників стану і динаміки функціонування венчурної структури (СД). Комбінація таких елементів передбачає появу ряду базових моделей розвитку, які зумовлюють [1–4]:

– зростання венчурної структури:

$$\text{модель А} \begin{cases} \uparrow DE\Phi \otimes var \\ \uparrow DCД = const \end{cases};$$

– активізація венчурної структури:

$$\text{модель Б} \begin{cases} DE\Phi \otimes const \\ DCД = var \end{cases};$$

– комплексний розвиток:

$$\text{модель В} \begin{cases} DE\Phi \otimes var \\ DCД = var \end{cases};$$

– зупинка розвитку:

$$\text{модель Г} \begin{cases} DE\Phi \otimes const \\ DCД = const \end{cases}.$$

Поступове зниження будь якого показника (індикатора) кожної складової окремого елементу сповільнює розвиток та спричиняє стримування економічного стану і динаміки розвитку країни.

Методика обчислення інтегрального показника розвитку венчурних структур представлена на рис. 1.

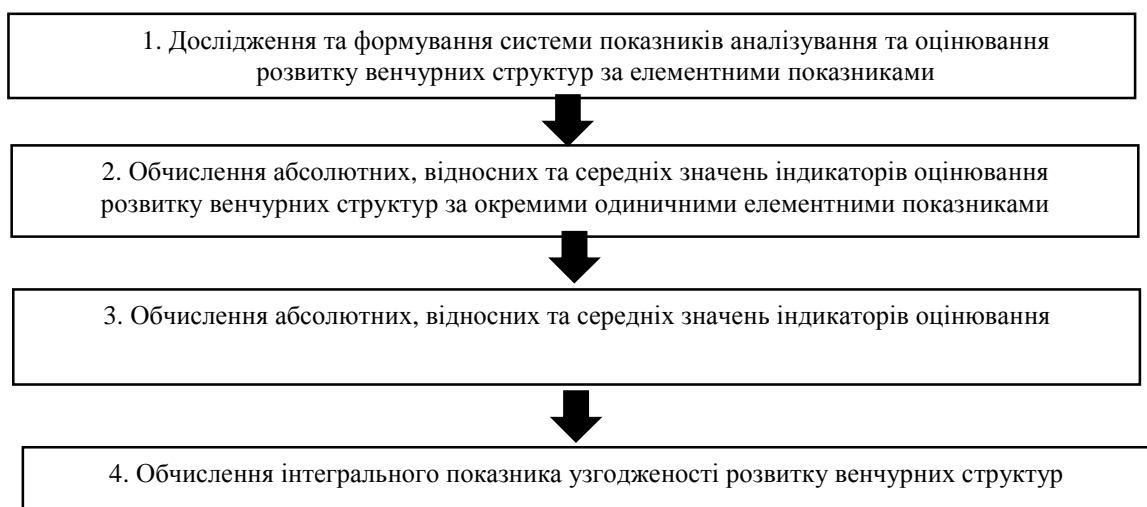

Рис. 1 Методика обчислення інтегрального показника розвитку венчурних структур

Методика обчислення інтегрального показника розвитку венчурних структур передбачає:

1. Дослідження та формування системи показників аналізування та оцінювання розвитку венчурних структур за елементними показниками доцільно здійснювати шляхом обґрунтування відбору ключових показників, що описують їх розвиток.

2. Обчислення абсолютних, відносних та середніх значень індикаторів оцінювання розвитку венчурних структур за окремими одиничними елементними показниками.

3. Обчислення абсолютних, відносних та середніх значень індикаторів оцінювання розвитку венчурних структур за зведеними елементними показниками.

4. Обчислення інтегрального показника узгодженості розвитку венчурних структур.

Інтегральний індикатор узгодженості розвитку венчурних структур (P_B) варто розглядати як функцію від зведених елементних індикаторів і представити залежністю:

$$P_B = f(I_{ef}; I_{cd}), \quad (1)$$

де P_B – інтегральний індикатор узгодженості розвитку венчурних структур; I_{ef} – елементний зведений індикатор ефективності функціонування венчурних структур; I_{cd} – елементний зведений індикатор показників стану і динаміки функціонування венчурних структур.

На першому етапі розрахунку інтегрального індикатора узгодженості розвитку венчурних структур формують систему показників у обґрунтованій кількості, що відображає базову характеристику (основу) розвитку венчурних структур.

До системи елементного зведеного індикатора ефективності функціонування венчурних структур (I_{ef}) доцільно включити таку групу показників як «дохідність ІСІ та інших напрямків інвестування», що визначається через показники: внутрішню норму дохідності (IRR); модифіковану внутрішню норму прибутковості (MIRR); чисту приведену вартість (чистий приведений дохід) (NPV); період окупності (PP); дисконтований період окупності (DPP); рентабельність продажів (ROS); середню норму рентабельності (ARR); індекс дисконтованої прибутковості (DPI); індекс дохідності (рентабельності) інвестицій (PI).

До системи елементного зведеного індикатора стану і динаміки функціонування венчурних структур варто зарахувати таку групу показників як: «кількість КУА та ІСІ», «регіональний розподіл КУА та ІСІ», «вартість активів та чистих активів ІСІ», «інвестори ІСІ», «структура активів ІСІ». Безпосередньо кожна група показників охоплює сукупність показників, що відображають її характеристики.

На другому етапі знаходження інтегрального індикатора узгодженості розвитку венчурних структур варто обчислити абсолютні, відносні та середні значення індикаторів оцінювання розвитку венчурних структур за окремими одиничними елементними показниками.

Середні показники розвитку можна відобразити через середні коефіцієнти зміни для відповідної сукупності показників ($x_{ijt}, t = \overline{1, n}$):

$$x_{ij} = \overline{n-1} \sqrt{\frac{x_{ijn}}{x_{ij1}}}, \quad (2)$$

де $\overline{x_{ij}}$ – середній коефіцієнт зміни показника i -го виду j -ї венчурної структури; x_{ijt} – значення показника i -го виду у n -му періоді; x_{ij1} – значення показника i -го виду у j -ї венчурної структури для базового періоду; n – кількість періодів, за які визначаються значення показника i -го виду; i – вид показника; j – вид венчурної структури; 1 – ознака базового періоду.

На третьому етапі обчислення зведеного індикатора узгодженості розвитку венчурних структур варто обчислити абсолютні, відносні та середні значення індикаторів оцінювання розвитку венчурних структур за зведеними елементними показниками.

Елементний зведений індикатор ефективності функціонування венчурних структур варто відобразити як середнє геометричне від значень показників групи «дохідності ІСІ та інших напрямків інвестування»: внутрішня норма дохідності (IRR) (I1); модифікована внутрішня норма прибутковості (MIRR) (I2); чиста приведена вартість (чистий приведений дохід) (NPV) (I3); період окупності (PP) (I4); дисконтований період окупності (DPP) (I5); рентабельність продажів (ROS) (I6); середня норма рентабельності (ARR) (I7); індекс дисконтованої прибутковості (DPI) (I8); індекс дохідності (рентабельності) інвестицій (PI) (I9):

$$I_{ef} = \gamma \sqrt[9]{X_{I1}^* \times X_{I2}^* \times X_{I3}^* \times X_{I4}^* \times X_{I5}^* \times X_{I6}^* \times X_{I7}^* \times X_{I8}^* \times X_{I9}^*}, \quad (3)$$

де γ – коефіцієнт, що характеризує дохідності ІСІ та інших напрямків інвестування та набуває значень від 0,5 до 1.

Значення γ коефіцієнта для кожної венчурної структури отримують експертним методом враховуючи рівень дохідності ІСІ та інших напрямків інвестування. Числові значення означають:

- 0,5 – венчурна структура має низьку дохідність;
- 0,75 – венчурна структура має середню дохідність;
- 1 – венчурна структура має високу дохідність.

Елементний зведений індикатор доцільно представити як середнє геометричне від значень показників групи стану і динаміки функціонування венчурної структури, яка включає таку групу показників як: «кількість КУА та ІСІ» (K1), «регіональний розподіл КУА та ІСІ» (P2), «вартість активів та чистих активів ІСІ» (B3), «інвестори ІСІ» (IH4), «структура активів ІСІ» (C5). Безпосередньо кожна група показників охоплює сукупність показників, що відображають її характеристики, та формується аналогічним чином.

$$I_{ef} = \omega \sqrt[5]{X_{K1}^* \times X_{P2}^* \times X_{B3}^* \times X_{IH4}^* \times X_{C5}^*}, \quad (4)$$

де ω – коефіцієнт, що характеризує інвестиційно-інноваційну активність венчурної структури та набуває значень від 0,5 до 1.

Значення ω коефіцієнта для кожної венчурної структури отримують експертним методом, враховуючи рівень інвестиційно-інноваційної активності венчурної структури. Числові значення означають:

- 0,5 – венчурна структура має низьку інвестиційно-інноваційну активність;
- 0,75 – венчурна структура має середню інвестиційно-інноваційну активність;
- 1 – венчурна структура має високу інвестиційно-інноваційну активність.

На четвертому етапі обчислюють значення індикатора узгодженості розвитку венчурної структури. При цьому дане значення доцільно розрахувати у найпростішому випадку як середнє геометричне від елементних індикаторів:

$$PB = \lambda \sqrt[5]{I_{ef} \times I_{CD}}, \quad (5)$$

де λ – коефіцієнт узгодженості розвитку венчурної структури.

Значення λ коефіцієнта для кожної венчурної структури отримують експертним методом враховуючи рівень дохідності ІСІ та інших напрямків інвестування та рівень інвестиційно-інноваційної активності венчурної структури. Числові значення означають:

- 0,5 – венчурна структура відповідає критерію низького розвитку;
- 0,75 – венчурна структура відповідає критерію середнього розвитку;
- 1 – венчурна структура відповідає критерію узгодженого розвитку.

Розроблена методика аналізування та оцінювання розвитку венчурних структур через систему показників узгодженості розвитку не є вичерпною та може бути доповнена відповідно до особливостей діяльності венчурних структур, цілей і завдань дослідження.

Висновки

Запропоновано оцінювати розвиток венчурних структур шляхом формування інтегральної оцінки, використовуючи систему показників ефективності функціонування венчурної структури та показників стану і динаміки функціонування венчурної структури. Представлена система показників відповідає загальним системоутворюючим вимогам до формування розвитку венчурних структур, кожний напрям передбачає формування відповідної системи показників, що в результаті дозволить оцінити розвиток венчурної структури. Формування інтегральної оцінки узгодженості розвитку венчурних структур сприятиме отриманню адекватної оцінки збалансованості розвитку.

Перспективи подальших досліджень

Наступну статтю планується присвятити моделюванню та прогнозуванню розвитку венчурного бізнесу в Україні, оскільки на сьогодні найбільш ефективною формою інноваційного підприємства є венчурний бізнес, що є економічним інструментом фінансування введення в експлуатацію компаній, їх розвитку, а також придбання інвестором при реструктуризації їх власності, стрімко розвивається.

Список використаної літератури

1. Замлинський В. А. Розвиток ринку венчурного інвестування переробних підприємств України : дис... д-ра екон. наук : 08.00.04 / Чернігівський національний технологічний університет. Чернігів, 2016. 525 с.
2. Фещур Р. В. Управління соціально-економічним розвитком підприємств: методологія та інструментарій : [моногр.]. Л. : Вид-во «Раст-7». 2016. 226 с.

3. Федорович П. П., Харів П. С. Моделювання розвитку венчурного бізнесу : [моногр.]. Тернопіль 2008. 212 с.
4. Бурмака М. М., Бурмака Т. В. Управління розвитком підприємства (на прикладі підприємств будівельної галузі) : [моногр.]. Х.: ХНАДУ. 2011. 204 с.
5. Шатирко Д. В. Державне регулювання венчурного інвестування інноваційної діяльності в Україні : дис... канд. екон. наук : 08.00.03 / Чернігівський національний технологічний університет. Чернігів, 2016. 255 с.
6. Лапицкая Л. М. Венчурное финансирование : учеб. пособ. Минск : БГУ, 2019. С. 184.
7. Дюгованець О. М. Світова практика державного фінансування венчурної діяльності. *Економічний часопис XXI*. 2011. Вип. 1-2'2011. С. 41–44.
8. Іларіонова Н. М. Удосконалення діяльності венчурних фондів України: регіональний аспект : автореф. дис... канд. екон. наук : 08.00.05. Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет». Ужгород, 2009. 20 с.
9. Пилипенко Б. І. Венчурний капітал як джерело фінансування інноваційних процесів : дис... канд. екон. наук : 08.00.08 / ДВНЗ «Університет банківської справи». Київ, 2015. 273 с.
10. Li J. Government-Backed Venture Capital as a Science, Technology and Innovation (STI) Policy Instrument: A Chinese Perspective. *STI Policy Review*. № 7(1). P. 66–86.
11. Colombo M. G., Cumming D. J., Vismara S. Governmental venture capital for innovative young firms. *The Journal of Technology Transfer*. № 41(1). P. 10–24.
12. Поляк М. М. Розвиток інвестиційно-фінансового механізму венчурного бізнесу в Україні : дис... канд. екон. наук : 08.00.03 / Буковинський державний фінансово-економічний університет. Чернівці, 2015. 191 с.
13. Еремченко О. А. Фонду специализированных венчурных фондов как инструмент поддержки инвестиций в передовые технологии. *Экономика науки*. Т. 7, № 3, 2021. С. 217–226.
14. Форнштейн Н. М. Венчурное финансирование: теория и практика: учеб. пособ. М. : АНХ, 1998. С. 272.
15. Ястремська О. М. Технологічне оновлення суб'єктів господарювання на основі інноваційного розвитку. *Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики*. № 1 (25). 2014. С. 4–14.
16. Інноваційна політика: Європейський досвід та рекомендації для України. Проект ЄС «Вдосконалення стратегій, політики та регулювання інновацій в Україні». К.: Фенікс, 2011. 214 с.
17. Структурування бізнесу через КІФ – Investment-partners. URL: <https://ip-am.com.ua/service/strukturuвання-biznesu-cherez-kif/>.
18. Закон України «Про інноваційну діяльність»: документ 40-IV від 05.12.2012, підстава - 5460-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15/convs#Text>.
19. Усатенко О. В. Економічний аналіз доходності венчурної діяльності венчурних фондів. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2017. Вип. 2. С. 87–93. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ptmbo_2017_2_19.
20. Микула Г. В. Методи оцінювання ефективності інвестицій в інноваційні проекти: недоліки та переваги. *Стратегічні орієнтири*. 2013. URL: <http://libfor.com/index.php?newsid=1781>.

References

1. Zamlinskyi V. A. (2016). Rozvytok rynku venchurnoho investuvannia pererobnykh pidpryemstv Ukrainy [Development of the venture capital market of processing enterprises of Ukraine] : dys... d-r ekon. nauk : 08.00.04 / Chernihivskiy natsionalnyi tekhnolohichniy universytet. Chernihiv, 525 p. (in Ukrainian).
2. Feshchur R. V. (2016). Upravlinnia sotsialno-ekonomichnym rozvytkom pidpryemstv: metodolohiia ta instrumentarii [Management of socio-economic development of enterprises: methodology and tools] : [monohr.]. L. 226 p. (in Ukrainian).
3. Fedorovych P. P., Khariv P. S. (2008). Modeliuvannia rozvytku venchurnoho biznesu [Modeling of venture business development]: [monohr.]. Ternopil. 212 p. (in Ukrainian).
4. Burmaka M. M., Burmaka T. V. (2011). Upravlinnia rozvytkom pidpryemstva (na prykladі pidpryemstv budivelnoi haluzi) [Enterprise development management (on the example of construction companies)]: [monohr.]. Kh. 204 p. (in Ukrainian).

5. Shatyрко D. V. (2016) Derzhavne rehuliuвання venchurnoho investuvannya innovatsiinoi diialnosti v Ukraini [State regulation of venture capital investment in Ukraine] : dys... kand. ekon. nauk : 08.00.03 / Chernihivskiy natsionalnyi tekhnolohichnyi universytet. Chernihiv, 255 p. (in Ukrainian).
6. Lapitskaya L. M. (2019). *Venture financing*: textbook allowance. Minsk: BSU (in russian).
7. Diuhovanets O. M. (2011). Svitova praktyka derzhavnogo finansuvannya venchurnoi diialnosti. [World practice of state financing of venture activities]. *Ekonomichnyi chasopys XXI*, vol. 1-2/2011. Pp. 41–44 (in Ukrainian).
8. Ilarionova N. M. (2009). Udoshkonalennia diialnosti venchurnykh fondiv Ukrainy: rehionalnyi aspekt [Improving the activities of venture funds of Ukraine: regional aspect]: avtoref. dys... kand. ekon. nauk : 08.00.05. Derzhavnyi vyshchyi navchalnyi zaklad "Uzhhorodskiy natsionalnyi un-t". Uzhhorod. P. 20 (in Ukrainian).
9. Pylypenko B. I. (2015). Venchurnyi kapital yak dzhereło finansuvannya innovatsiinykh protsesiv [Venture capital as a source of funding for innovation processes] : dys... kand. ekon. nauk : 08.00.08 / DVNZ «Universytet bankivskoi spravy». K. 273 p. (in Ukrainian).
10. Li J. (2016). Government-Backed Venture Capital as a Science, Technology and Innovation (STI) Policy Instrument: A Chinese Perspective. *STI Policy Review*, vol. 7(1). Pp. 66–86 (in Eng.).
11. Colombo M. G., Cumming D. J., Vismara S. (2016). Governmental venture capital for innovative young firms // *The Journal of Technology Transfer*, vol. 41(1). Pp. 10–24 (in Eng.).
12. Poliak M. M. (2015). Rozvytok investytsiino-finansovoho mekhanizmu venchurnoho biznesu v Ukraini [Development of investment and financial mechanism of venture business in Ukraine] : dys... kand. ekon. nauk : 08.00.03 / Bukovynskiy derzhavnyi finansovo-ekonomichnyi universytet. Chernivtsi. 191 p. (in Ukrainian).
13. Eremchenko O. A. (2021). Fondy spetsyalyzovanykh venchurnykh fondov kak ynsument podderzhky ynvestytsiy v peredovye tekhnolohyy. [Specialized venture capital funds as a tool to support investment in advanced technologies]. *Ekonomyka nauky*, vol. 7'3. Pp. 217–226 (in russian).
14. Fornshstein N. M. (1998). *Venture financing*: textbook allowance. M. : ANKh (in Russian).
15. Yastremska O. M. (2014) Tekhnolohichne onovlennia subiektiv hospodariuvannya na osnovi innovatsiinoho rozvytku. [Technological renewal of business entities on the basis of innovative development]. *Vestnyk Ekonomika ta upravlinnia pidpriemstvamy mashynobudivnoi haluzi: problemy teorii ta praktyky*. Vol. 1 (25). Pp. 4–14 (in Ukrainian).
16. Innovatsiina polityka: Yevropeyskyy dosvid ta rekomendatsii dlia Ukrainy. Proekt YeS «Vdoskonalennia stratehii, polityky ta rehuliuвання innovatsii v Ukraini». (2011). K.: Feniks (in Ukrainian).
17. Strukturuvannya biznesu cherez KIF. Retrieved from: <https://ip-am.com.ua/service/strukturuvannya-biznesu-cherez-kif/> (accessed 16 February 2022) (in Ukrainian).
18. Zakon Ukrainy «Pro innovatsiinu diialnist»: dokument 40-IV vid 05.12.2012, pidstava - 5460-VI. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15/conv#Text> (accessed 15 February 2022) (in Ukrainian).
19. Usatenko O. V. (2017). Ekonomichnyi analiz dokhodnosti venchurnoi diialnosti venchurnykh fondiv. Problemy teorii ta metodolohii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu. Vol. 2. Pp. 87–93. Retrieved from: https://nbuv.gov.ua/UJRN/ptmbo_2017_2_19 (accessed 4 March 2022) (in Ukrainian).
20. Mykula H. V. (2013). Metody otsiniuvannya efektyvnosti investytsiy v innovatsiini proekty: nedoliky ta perevahy. [Methods for evaluating the effectiveness of investment in innovative projects: disadvantages and advantages]. *Stratehichni oriientyry*. Retrieved from: <http://libfor.com/index.php?newsid=1781> (accessed 2 March 2022) (in Ukrainian).

Terletska V. O.

Lviv Polytechnic National University

METHODS OF EVALUATION OF VENTURE STRUCTURES DEVELOPMENT

© Terletska V. O., 2022

A review of scientific sources, which reveal approaches to assessing the development of venture structures (for example, venture funds), suggests that the problem of assessing the development of both enterprises and venture structures requires further study, and existing developments contain generalized and recommended character, as they explain only certain aspects and components of development. Given the significant role and importance of "development" and taking into account the

lack of a normatively established system of indicators for assessing the development of venture structures, it is advisable to form a coherent system of indicators for assessing development, based on and based on.

Exacerbation of competition in the market, instability of economic processes contribute to the uncertainty of the business environment of venture structures and cause changes in economic conditions. In such conditions, venture structures need to adapt to a dynamic environment and continue their development. The use of modern tools for identifying, analyzing and evaluating the development of venture structures and the development of methodological provisions for analyzing the activities of venture structures is becoming important.

The aim of the article is to build a holistic system of indicators for assessing the development of venture structures based on the main elements of the development of venture structures, which will help to obtain an adequate assessment of the balance of venture structures.

It is proposed to assess the development of venture structures by forming an integrated assessment, using a system of indicators of the effectiveness of the venture structure and indicators of the state and dynamics of the venture structure. The presented system of indicators meets the general system-forming requirements for the formation of venture structures, each direction involves the formation of an appropriate system of indicators, which will result in assessing the development of venture structure. The formation of an integrated assessment of the coherence of the development of venture structures will contribute to obtaining an adequate assessment of the balance of development. The integrated indicator of the coherence of the development of venture structures covers two components that describe the development of the venture structure and the reduction of any component, in particular its scalar value, slows down the development of the venture structure. In general, the integrated assessment of the coherence of the development of venture structures is generalized, which will help to obtain an adequate assessment of the balance of development.

Key words: venture business, development coherence, development modeling, innovative projects.